

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2015. évi december hó 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság a közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 8.B.207/2014/18. számú ítéletének VIII.rendű és X.rendű vádlottakra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

- X.rendű vádlott büntetését 250 (kettőszázötven) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti, egy napi tétel összegét 2.000,- (kettőezer) forintban állapítja meg, az így kiszabott 500.000,- (ötszázezer) forint pénzbüntetését meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Szekszárdi Törvényszék 6.B.223/2012/151. szám alatt tanú1 és 13 társa ellen befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt indult büntetőügyben hozott ítéletet.

A kölcsönösen bejelentett jogorvoslati kérelmek folytán eljárva a Pécsi Ítéltábla a 2014. évi szeptember hó 17. napján kelt Bf.III.47/2014/18. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét több ponton megváltoztatta, míg VIII.rendű, IX.r. és X.rendű vádlottak vonatkozásában hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A megismételt eljárás során a Szekszárdi Törvényszék a 2015. évi május hó 26. napján kelt 8.B.207/2014/18. számú ítéletében *VIII.rendű vádlottat* közokirat-hamisítás büntette és 13 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt halmazati büntetésül 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, egy napi tétel összegét 2.000,- forintban határozta meg.

X.rendű vádlottat 8 rb. közfeladati helyzettől visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 8 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A *X.r. vádlottat* a bíróság előzetes mentesítésben részesítette.

IX.r. vádlottat az ellene 8 rb. közokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Az ítélet **IX.rendű vádlott** vonatkozásában 2015. május 27. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész VIII.rendű és X.rendű vádlottak terhére fellebbezést jelentett be. VIII.rendű vádlottnál a minősítés megváltoztatása és végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, X.rendű vádlott esetében pedig a szabadságvesztés tartamának, valamint a felfüggesztés próbaideje tartamának emelése és az előzetes mentesítés mellőzése végett.

VIII.rendű vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan téves minősítés miatt és enyhítés végett, X.rendű vádlott és védője pedig elsődlegesen felmentés, másodlagosan eltérő minősítés megállapítása érdekében élt jogorvoslati kérelemmel.

Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a VIII.rendű vádlottterhére rótt bűncselekményeket 14 rb. a Btk.306.§ a) pontjában meghatározott közfeladati helyzettől visszaélés büntettének minősítse, vele szemben pénzbüntetés helyett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki. X.rendű vádlottesetében pedig a halmazati büntetést, valamint a felfüggesztés próbaidejét is súlyosítsa és mellőzze előzetes mentesítésben részesítését.

A nyilvános ülésen VIII.rendű vádlott és védője, valamint X.rendű vádlott és védője a bejelentett jogorvoslati kérelmeknek megfelelő tartalommal szólaltak fel.

A fellebbviteli bíróság a X.rendű vádlott és védője által benyújtott fellebbezést részben alaposnak találta, az ügyész, valamint VIII.rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezéseket nem látta megalapozottnak.

A kölcsönösen bejelentett jogorvoslati kérelmek alapján a másodfokú bíróság a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást - a Be.349.§ (1) bekezdésében írt keretek között - teljes terjedelmében felülbírált. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban rendkívül körültekintően járt el, az eljárást a perrendi

szabályok maradéktalan megtartásával és a hatályon kívül helyező határozatban foglaltaknak megfelelően folytatta le. Megvizsgálta és értékelte azokat a bizonyítékokat, amelyek a múltbeli események megnyugtató tisztázásához szükségesek voltak.

VIII.rendű, X.rendű vádlottak és védőik az iratellenesség körében kifogásolták, hogy az elsőfokú ítélet 10. oldalának 5. bekezdésében szerepel, hogy a vadász, vadtenyésztő rész szakképesítés megszerzésére irányuló vizsga megtartására a „.....i iskolai épületében” került megtartásra, azonban - bár egymáshoz nagyon közel fekvő településekről van szó - ai intézménynek nincsn épülete. Ez tehát kétséget kizáróan elírás volt az elsőfokú bíróság részéről, amely a hatályon kívül helyezett 6.B.223/2012/151. számú ítélet 35. oldaláról a megismételt eljárásban tévesen került be az elsőfokú ítéletbe, de sem a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítása, sem a büntetés kiszabása tekintetében nem bír jelentőséggel.

Emellett VIII.rendű vádlott védője kifogásolta, hogy részére az elsőfokú bíróság nem kézbesítette szabályszerűen a vádiratot, így nem volt lehetősége felkészülni a tárgyalásra. Az elsőfokú bíróság a VIII.r. vádlott védője részére az eljárás megindulásakor szabályszerűen kézbesítette a vádiratot. Amennyiben az eljárás során védőváltás történik - ahogyan történt a jelen eljárásban is - a vádlott új védője a korábbi védőtől kérheti az ügyben keletkezett iratok átadását. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint indokolatlan lenne egy eljárásban pusztán a védő személyében történt változás miatt a vádirat többszöri kézbesítése. Ennek meg nem történte - amint arra a korábbiakban már utalt a másodfokú bíróság - nem tekinthető eljárási szabálysértésnek és az ügy érdemét sem befolyásolja.

A megállapított tényállás tehát - a 10. oldal 5. bekezdésében írt elírástól eltekintve - pontos és teljes, iratellenességet, téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, annak kiegészítésére nem volt szükség. Mivel a tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól és az a vádlottak védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt, okszerű mérlegelésén alapul, ezért az a Be.351.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Nem találta elfogadhatónak a fellebbviteli bíróság VIII.rendű vádlott védőjének azon kifogását, miszerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének.

Annak rögzítése, hogy VIII.rendű vádlottnak, mint az oktatást ténylegesen koordináló, kapcsolattartó személynek, tisztában kellett lennie a vádban érintett személyek modulzáró vizsgáinak hiányával, így a felhasznált, erre vonatkozó iratokba történő bejegyzések valótlanosságával, nem tekinthető pusztán az eljárási bíróság „véleményének”. A megállapítás a VIII.r. vádlott vizsgáztatás folyamatában való tényleges részvételének és a vizsgáztatás és kapcsolattartás rendjének ismeretén, valamint az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokon alapul.

Az elsőfokú bíróság helytállóan találta aggályosnak a tanúvallomások azon részét, amelyekben az eljárás korábbi szakaszában a kihallgatott személyek a vizsgát megelőző beszámoltatásról nem tudtak érdemben nyilatkozni, majd az eljárás későbbi szakaszában részletesen, egymással összhangban vallottak arról, hogy ki előtt, mikor, hol és milyen módon történt a beszámoltatás.

A fellebbviteli bíróság nem találta valószínűnek azt a lehetőséget, hogy míg a bizonyítani kívánt beszámolóhoz közelebb eső időpontban a kihallgatott személy nem emlékszik kardinális részletekre, az idő múlásával pontos és a többi kihallgatott személy elmondásával egybehangzó vallomást tesz.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét maradéktalanul teljesítette, ítéletében részletesen, zárt logikai láncot alkotva vezette le, hogy mely tényt milyen bizonyítékok alapján fogadott el és meggyőző értékeléssel adott számot ténymegállapításairól.

A bizonyítékok értékelése körében előterjesztett kifogások kapcsán az alábbiakat indokolt kiemelni:

A védelem az alap- és megismételt eljárásban is vitatta a titkosszolgálati eszközökkel beszerzett bizonyítékok törvényességét, azok felhasználhatóságát. A titkos adatszerzés elrendelésének feltételei az elrendelés időpontjában kell, hogy fennálljanak, az eljárás során a cselekmény minősítésének későbbi módosítása az elrendelés szabályszerűségét nem érinti. A titkos adatszerzés elrendelésének feltételei az elrendelés idején kétséget kizáróan fennálltak, erre tekintettel az így szerzett bizonyítékok az eljárásban felhasználhatóak. E körben szükséges azonban megemlíteni, hogy X.rendű vádlott neve egyáltalán nem szerepel ezen anyagokban, VIII.rendű vádlottról pedig csupán annyi információt tartalmaznak, hogy kapcsolatban állt tanú1 l.r. terhelttel.

Figyelemmel tehát arra is, hogy a megismételt eljárásban a titkos adatszerzéssel beszerzett bizonyítékok nem kerültek felhasználásra, az ezzel összefüggésben bejelentett védői kifogások nem voltak alaposak.

VIII.rendű vádlott védekezése szerint csak koordinátor volt a vizsgák kapcsán, ő maga nem vizsgáztatott. Ugyanakkor bizonyítottan összekötő személy volt az alapügy l.r. vádlottja, tanú1 és a vizsgáztatást lebonyolítói Középiskola, Szakiskola és Kollégium között.

A VIII.rendű vádlott terhére megállapított tényállás, büntetőjogi felelősségének az alapja az, hogy meghatározott személyek a vizsga előfeltételeként teljesítendő modulzáró vizsgákat nem tették le, ennél fogva a vizsgáról készült jegyzőkönyvek - amivel azt igazolják, hogy ezek a meghatározott személyek modulzáró vizsgákat tettek - hamisak és a valótlan tartalmú jegyzőkönyveket felhasználták.

Az eljárás során kihallgatott tanúk közül **tanú2**, **tanú3** és **tanú4** tanúk vallomásából egyértelműen megállapítható, hogy a felnőttképzést szervező **kft1.** - amelynek megbízásából a VIII.r. vádlott eljár - azon túl, hogy az ítéletben szereplő személyek részére oktatást nem tartott, modulzáró vizsgát sem szervezett.

Tanú2 elmondása szerint azt a felvilágosítást kapta, hogy az értesítésben megjelölt napon és helyen meg kell jelennie a vizsgán és eredményes vizsgát tenni. Azt megelőzően sem tanfolyamon részvételtől, sem modulzáró vizsgákról nem számolt be. **Tanú3** határozottan kijelentette, hogy nem tett modulzáró vizsgákat, **tanú4** szintén határozottan állította, hogy azon a napon, amikor ő a vizsgáját letette, csak olyan emberek vizsgáztak, akik nem vettek részt korábban motorfűrészes, lövészet vagy fegyverismereti vizsgán.

A közokirat-hamisítás bűntette kapcsán is helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság. **tanú5** nyilatkozata szerint ő jelezte az intézmény felé, hogy munkahelyi elfoglaltsága miatt nem tud részt venni a vadgazdálkodási technikus elméleti és gyakorlati vizsgán, és nem is kapott a vizsga teljesítését igazoló bizonyítványt. Amennyiben tehát a neve a vizsga jegyzőkönyvében szerepelt és ez alapján a nevére bizonyítványt állítottak ki, az okirat csakis valótlan lehet.

Jogszabály ugyan lehetővé teszi a vizsgákra történő otthoni felkészülést, tehát a résztvevőknek nem szükséges tanfolyamra járniuk, ugyanakkor a modulzáró vizsgák meglete elengedhetetlen, ilyen vizsgákat pedig a vádlottak bizonyítottan nem szerveztek.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy miért nem tekinthető VIII.rendű vádlott közfeladatot ellátó személynek. A VIII.r. vádlott cselekményének minősítése kapcsán a fellebbviteli bíróság a hatályon kívül helyező határozatában már részletesebben kifejtette, hogy a VIII.r. vádlott a jelenleg hatályos jogszabályok szerint nem minősül hivatalos személynek, de közfeladatot ellátó személynek sem. A modulzáró vizsgák valótlan igazolása során VIII.rendű vádlott nem oktatási tevékenységet végzett, a **kft1.** alkalmazásában állt, egy gazdasági társaság megbízásából járt el.

A minősítés meghatározását bonyolította, hogy megváltozott a cselekmény büntető törvény szerinti szabályozása, valamint hatályba lépett a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény.

A cselekmény elbírálásának időpontjában hatályos Btk.459.§ (1) bekezdés 12/i) pontja szerint a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 66.§ (2) bekezdésében meghatározott esetben a pedagógus, valamint a nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazott, továbbá a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényben meghatározott esetben a felsőoktatási intézmény oktatója, tanára és tudományos kutatója tekinthető közfeladatot ellátó személynek.

Figyelemmel arra, hogy a közfeladatot ellátó személy fogalmának meghatározása során a Btk. keretjogszabály jellegű, a 2.§ alkalmazásakor figyelemmel kell lenni

arra is, hogy a cselekmény elkövetésekor a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény még nem volt hatályban.

A fentiekre tekintettel tehát nem volt elfogadható az az ügyészi álláspont, amely szerint a VIII.r. vádlott cselekménye a Btk.306.§ a) pontjába ütköző közfeladati helyzettel visszaélés büntettének minősül, mivel a vádlott nem volt közfeladatot ellátó személy.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg X.rendű vádlott cselekményének minősítését is. A X.r. vádlott korábban hivatalos személynek minősült, jelenleg a köznevelési törvény hatálya terjed ki rá, erre tekintettel közfeladatot ellátó személynek minősül.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság azon védői érveléssel, hogy a X.r. vádlott cselekménye nem volt célzatos, mivel nem volt tudomása az igazolások valótlan voltáról. Nyilvánvaló ugyanis, ha nem szervezik meg a modulzáró vizsgákat, akkor nem létezhetnek ezekről készült jegyzőkönyvek sem. Ennek tudatában pedig X.rendű vádlott nem igazolhatta volna azt, hogy a jelentkezők a vizsgára bocsátás feltételeinek megfelelnek.

Következésképpen a másodfokú bíróság nem találta elfogadhatónak a X.r. vádlott védőjének azon érvelését, miszerint a X.r. vádlott cselekménye nem célzatos, ennél fogva a cselekmény minősítésének megváltoztatása lenne indokolt.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére. A cselekmény minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel és többségében a súlyuknak megfelelően értékelte. Helyesen állapította meg, hogy VIII.rendű vádlott esetében a büntetés Btk.79.§-ában meghatározott céljai eléréséhez pénzbüntetés kiszabása szükséges, de egyben elégséges is.

Ugyanakkor a fellebbviteli bíróság X.rendű vádlott vonatkozásában nagyobb jelentőséget tulajdonított az időmúlás tényének. A belső arányosság követelményének szem előtt tartásán túlmenően figyelembe vette, hogy közel 30 éve tanít, a büntetlen előélet igazolása nélkül a jövőben az oktatói tevékenységével kénytelen lenne felhagyni, amely túlmutat a büntetéssel elérni kívánt célokon.

Ezért a X.rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés helyett pénzbüntetés kiszabását látta indokoltnak.

Következésképpen a súlyosbítást célzó ügyészi fellebbezés egyik vádlott vonatkozásában sem vezetett eredményre, míg az enyhítést célzó jogorvoslati kérelem X.rendű vádlott vonatkozásában megalapozottnak bizonyult.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2015. december 8.

Dr.Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr.Bencze Beáta s.k. előadó bíró,
Dr.Hudvágner András s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 8.B.207/2014/18. számú ítéletének VIII.rendű és X.rendű vádlottakra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.III.59/2015/6. számú ítélete folytán - az abban foglalt változtatással - a 2015. évi december hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr.Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke